

med dertil. Saa vidt jeg ved; blev det ogsaa fraraadet af Kommissionen i 1894; det findes vist heller ikke noget andet Sted; og jeg tror ikke, man vilde føle sig meget tilfreds med, at der oprettedes en hel Række ny Embedsstillinger, og en saadan Bureaubetjening vilde i det hele taget næppe kunne anses for ønskelig. Det forekommer mig, at den bedste Ordning for Stiftelsen af ny Apoteker er gennem lovnede personlige Privilegier, thi derved vilde den private Foretagelsesaand kunne komme til at udvikle sig under Statens Kontrol, forhaabentlig til Fordel for Privilegiehaverne, til Gavn for alle, hvorved vilde skabes en god Udvikling af denne Sag. I øvrigt har der jo ogsaa været anført det Øjemed med Reformen, at Farmaceuterne i en ikke alt for sen Alder skulde kunne komme i Virksomhed. De personlige Privilegiehavere blive nu op til 45—50 Aar, inden de naa at komme i Virksomhed. Det er heller ikke alle, der kunne overtage et Privilegium, da der dertil kræves en Kapital paa 20—30,000 Kr. Og naar Folk nu i en yngre Alder blive Apotekere, er det dem, som ere i Besiddelse af en betydelig Kapital, og som kunne overtage et af de Apoteker, der skyldes en reel Bevilling deres Tilværelse. Derimod tror jeg, at det bestemt bør fraraades at give Apotekernæringen fri alene med den Begrænsning, at Udøverne skulle være faglærte og Tilsyn underkastede. Denne Foranstaltning vilde være til Tab og Vanskelighed for Folkets store Flertal. I de vesteuropæiske Lande, hvor den fri Apotekernæring er indført, er man næppe ubetinget tilfreds dermed. Man kan heller ikke slutte fra disse til os. Befolkningen her har i det hele ikke noget mod vore Apoteker-Forhold. I andre Lande har man maaske gennem en lang Tid vænnet sig til den fri Apotekernæring, og de tænke sig ikke en saadan regelbunden Tilstand, som den er her. Jeg har ogsaa ladet mig meddele, at man forskellige Steder har søgt at komme bort fra den fri Næring. Det viser sig ogsaa ved en Sammenligning, at Medicinen i alt Fald ikke er bleven billigere derved. Naar Apotekernæringen bliver fri, vil det heller ikke være rimeligt at have nogen Medicinaltakst, da Prisen i saa Fald maa reguleres ved Konkurrencen. Man vilde da sikkert i endnu højere Grad end nu blive oversvømmet med Patentmedicin og Arkana, hvorom visse Læger og Apoteker ville slutte sig sammen. Den store Kapital og Fabrikkerne ville faa langt friere Hænder end i dette Øjeblik. Man vil heller ikke, saaledes

som nu, da vi have de personlige Privilegier og paatænker subventionerede Apoteker, faa Apotekerne, hvor man ønsker dem, men det er givet, at der vil være Tilbøjelighed til at faa for mange Apoteker paa de bedste Steder, medens der vistnok vil blive faa eller ingen, hvor de tarvelig kunne slaa sig igennem. Det vil gaa med dem som med alle mulige andre Varer, at Varelageret, Fabrikationen og Leveringen ville være af meget forskellig Kvalitet. De sandsynligvis højst forskellige Priser ville sikkert bevirke, at de Folk, der mest maa se paa, hvad Varerne koste, og maa være mest nøjeregnende, ville blive daarligst betjente. Det vil saaledes gaa ud over den mindre velstillede Del, medens alle saavel rige som fattige nu blive ens og lige godt betjente. Jeg tror, at vi tør sige, at vi her i Landet have et velrenommeret Apotekervæsen, som man skal være sig for at forkvakle; Kort før jeg fik Ordet, gjorde et Medlem her mig opmærksom paa, at han en Gang i Sydfrankrig, hvor Næringen er fri, var gaaet ind paa et Apotek for at købe Varer, og der havde Apotekeren sagt til ham: I Danmark have De et udmærket Apotekervæsen, som De kunne være vel tjente med og stolte af. Hvis man ikke fordrer andet for at drive Apotekernæringen, end at Udøverne skulle være faglærte og kontrollerede, tror jeg, som sagt, at Befolkningens store Flertal vil føle sig brøstholden derved og vil blive mindre godt betjent, medens den store Kapital, Kvaksalverne og mere eller mindre samvittighedsløse Fabrikanter i langt højere Grad end nu ville skumme Fløden ved Arkana og Mirakelmedicin, hvorom vi alle godt vide, at af Indholdet er der ikke meget, der duer, og at den høje Pris staar i et omvendt Forhold til, hvad der bliver leveret. Kun med dette Forhold for Øje og denne Motivering er jeg gaaet med til det ærede Flertals Ønske om et videregaaende Lovforslag, idet jeg atter skal bemærke, lige som over for Loven om et overordnet Sundhedsraad, at jeg ikke vil ønske, at en Lov om Apotekervæsenet paa noget Stadium maa blive sammenkoblet med en Lov om Lægevæsenets Ordning, da der ikke forekommer mig at være noget fornuftigt i, at den ene af disse to Foranstaltninger skulde sinke eller forhale Vedtagelsen af den anden.

C. Rasmussen: Som ærede Medlemmer ville se af den forelagte Betænkning, har jeg i al Almindelighed kunnet slutte mig til de af Flertallet der fremsatte Tanker, for saa vidt de gaa ud paa at faa